

25. szám.

Junius 19-kén 1869.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
 Előfizetést ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt., és 3 óra 1 frt 50 kr. —
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál.
 Kiadó-hivatal: Pest, barátok tere 7-ik sz. Hirdetések díja: 1 hasábos peticior 7. kr.

XX. kötet.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

No mar micsoda nagy pogany larma az megin! Hogy barátom Majlat, is barátom Melceressy Kellemes nem letetek Horvat miniszter kezibe esküt, hanem letetek Krasznahorkai Andrassy Gyula barátom kezibe.

Ha vas sokat irintkezi magát magat m a g n e s e l, lesz belüle maga is m a g n e s: Majlat is Melczer sokaig irintkezevin magnasokkal, letetek frictio által megmagnatizálva. Ez természet tudomány.

No mar mostilyen magnaticus állapotban minden ember tugya, hogy elenkező polus a paraszt. Azt repugnálunk. Ez is természettudomány. Hat miért ne tugya maganak Horvat miniszter egyet azokbul sok kutyaörökbül elfognyi, miket ujdonat nemes emberekre magas miniszterium újab időkben felnyuzta (új szó akadémiai szotarba), hogy lene mar eczer ő is nemes ember, ne skandalirozalna vilagot hatulkelő (ez is új szó, contra „előkelő“) rangjával.

No mar magunk forma nemes ur, ha kapja nagy hivatalt, csak keresi maganak legalab

olyan másik urat eskü letenyi, kinek neve kezdődik nagy krasznahorkantással; (ez is új szó,) mer ha csak olyan közpolgar ember, mint Horvat miniszter, mongya boldogsagozs szenteknek, hogy megeskütek Majlat is Mellemesi Keczler nemes urak, mig nem is elhisznek neki.

De dolog termiszetibe isz fekszik. Horvat Boldi igazságügynek minisztere, tehát szolgálja igazsagnak, ergo szolgál: Majlat is Kellemetes pedig szolgáltatnak igazságot, ergo urak. Ur nem szokta szolganak imadkoznyi, legfelyeb karomkonyi.

Hogy bíró miért nem esküszik igazságügyminiszter előtt, miért másik miniszter előtt? anak isz meg van maga oka. Mer: hajdan mikor augur augurral találkozot, rendesen elnevetet magát. Hat ha ők sem alltak volna ki nevetis nélkül?

Ceterum cartham journalisticam delendam esse censeo. Gyüt volna csak sok franya ujsagi az ilyen remarkokkal, mikor Kellemetlen is Majlat voltak cicoria-miniszterium, majnemlát napvilagot se ujsag, se ujsagi!

Is most, hogy magam vilemínyit isz el-

mongyak: tehát elmondok: egy magnasnak, vagy egy magnatisált nemes embernek egy csupancsak civilizált miniszter markaba eskünyi — valóságos mesalliance, — a mit

casino statutumai meg nem engenek. Tehát, mint Budapesti Közöny mongya: legyen vigemar tolharcznak; mer urasagok alunyi akarnak. Haltz Maul sok franya Skribler!

Tallérossy Zebulon.

Országgyűlési tudósítás.

(Hétfő, Napirend: magyar menyecskékről, bosnyák menyecskékről, rácz menyecskékről, román postáról, francia postáról, magyar postáról, tökiek bajáról, juris praelectiókról, tacticae et strategiae praelectióról, albinókról, hódításokról, perzekutorokról, cserepárok-ról és sok minden más egyébről.)

A mai tartalmas ülésen először is Irányi Dániel interpellálja b. Wenkheimot: miért hogy az ő jövőendő pécsi választása ellen, királyi biztos által, már három évvel előre pressiot gyakorol? — Kiadatik Vég Péternek, hogy keresse föl vele ő ragyméltóságát a káoszínóban.

Deák Ferencz jelenti, hogy öt 7000 magyar menyecske látogatta meg (fiatal képviselők: már ez mégis tulságos pressio egy nőtlen emberre!) egy nőruhaszábási mintatanoda ügyében. — Miután sem Halász Bódi sem Zsarnay Imrus nincsenek az idén beválasztva, Tóth Vilmos pedig faute de mieux francia gouvernanttal is megelégszik, vita nélkül, szakenquète összehívása végett áttétetik a kérvényi bizottsághoz.

Gorove tudatja, hogy kitalálta már: hogy kell a postát rendbe hozni. Az volt a baj, hogy nem értették egymást. Ő új rendszert talált fel. Kilencz példányban, francia nyelven a ház asztalára teszi.

A tökiek dinnyeföldet kérnek. — Szakértők megkérdeztetnek. — Meg fog adatni oly feltétellel, hogy a tökiek a jövő esztendei kiállításakor Pestre küldjék falujokat, mint legnagyobb Tököt, mely Magyarországon valaha termett.

Tisza Kálmán kikéri magának, hogy Biharvármegye értelmes baloldaliakból áll, nem pedig deákokból, kiknek a törvényt még magyarázatni kelljen. Indítványozza, hogy a miniszterium az értelmezéstől eltiltassék. — Az indítvány értelmezés végett kinyomatik.

Kerkápolyi Károly tiltakozik, hogy ő professor, ő abból él, neki vérében a magyarázás, értelmezés. Ékes értelmezhetlenséggel megmagyarázza, hogy a véd-deréről szóló törvény 32 ik §-ának nem az az értelme

a mi benne van, hanem a mit ő Thalyval belőle kima-gyarázott. Egyébiránt ha a ház correctebnek tartja...

A t. ház correctebnek tartja.

Azonban Várady Gábor, noha sem philosophiae professor, sem archaeologus, hanem csak katona-viselt ember, felcsattan, hogy mit csufolják a Dom Miguelt cserepárnak! még az lesz belőle, hogy a chasseur par-dont talál neki adni.

Andrássy Gyula gróf óhajtott volna, hogy Miletics jelen lett legyen az ülésen, hogy összehasonlították vala: melyikőjöknek van szebb göndör haja. — T. i. hódításról van szó, a bosnyák menyecskék közt. — A ház elhatározza, hogy az Andrássyé göndörebb.

Hanem Mileticsnek van esze. Hadd theorizáljanak azok odafenn magyarul, ő addig odalen dégál, és hódít practice, ráczul.

Az új Ráth Károly engedelmet kér a szökevény Miletics üldöztetésére. — Teheti. — Tíz képviselő adatik mellé perzekutorinak.

Borlea interpellál, hogy mért nem engedik az Albinóknak, hogy vasuton utazzanak. — Mikó: nem banná, de a conductorokkal nem bir. — Gorove: elismeri hogy ő tétette ki a szűrüket. Egyébiránt tiltakozik minden kitétel ellen. — Nem akadván gazdája, az albinók utasíttatnak, hogy a városligetben üssenek sátor-t.

Lónyai óhajtaná, hogy egy minimum megállapítatnék, melynél kevesebbek az ország pénztárában nem szabad lenni. (A lapok maximumot irtak, de mióta az Abklatsnál is divatba jött a bele korrigálgatás, azóta csupán a mi tudósításunk hiteles.)

Wahrmann Mór értekezést tart a cserekereskedésről, s minthogy szakfejtegetése a legtöbb képviselőre nézve spanyolul van, tehát nagyon megtapsolják.

Az egyetlen Deák Ferencz meri bevallani, hogy életében soha sem tudott a pénzzel banni. Menjenek Gorovéhez, meg Ivánka Zsigához, — ez tudja: hány forintig áll a bank, s amaz tudja: meddig lehet az embernek magának bankot engedélyezni, s mikor kell az engedélyezést ő felsége belátásától tenni függővé.

A t. ház szeme úgy elkáprázik 26 millió forinttól, hogy nem lát megállapodásra jutni. Elnök felkéri a gazdasági bizottság tagjait, hogy jelennének meg nála d. u. öt órakor egy kis inséges tarokkpartira. — Ülés vége 2 órakor, addig még kifújhatják magokat.

Szamielisz bizalmas levele a „Pesti Naplóhoz.“

Kassa Jun. 18.

Alig merek hinni szemeimnek. Hát csakugyan kiadtátok a kath. autonomiai gyűlésre vonatkozó választásokról irt cikkemet? No ezt nem hittem, mert magunk közt legyen mondva, csak nem tartatok talán oly tökfilkónak, hogy komolyan higgyem, miszerint mindaz szent igaz, miket e választásokról irtam, és hogy „correctebb lefolyású választások az egész történelemben elő nem fordultak;“ különösen, hogy a kihirdetésre, a papi befolyásra vonatkozólag kifogásokat tenni nem lehetne; hanem hát úgy vagyunk biz ezzel, mint sok közjogi kérdéssel, melyek igazságát „intra nos“ elismerjük ugyan, hanem, mivel azok igazsága nincsen a kormány inyére, szelmalmozunk, kerkápolyiskodunk, szirmaizunk ellene, nehogy az ellenzék fölülkerekedjék.

Én megvallom, inkább csak kísérletül irtam említett cikkemet, gondolván, ha kiadjátok: jó, legalább primás ő herczegsége figyelmét magamra fordítom, mert bizony már meguntam ezt az „in partibus infidelium“ való remetéskedést, és ideje lenne valahol jekelfalusiskodnom; de bizony ti kiadtátok: „ad majorem cleri gloriam;“ mert hogy ez az egész autonomia, így a mint Simor, Eötvös, Cziráky és Török Jancsi kicsinálták, nem egyéb szemfényvesztésnél, azt még Lonkay barátunk sem tagadja.

Majdnem arra a gondolatra jöttem, hogy ti minden bolondot kiadtok, csak a kormánynak tessék, mert hogy ez az egész autonomiai comoedia, melyre a szerepeket mi clerus osztottuk ki, a kormánynak tetszeni fog, arról kezeskedik nekem Simor, Cziráky és Eötvös ez ügyben összehangzó szelleme.

Különben rendén is van, ha pártotok egyik legbuzgóbbikának, és egyik legrégebb hiveteknek tért adtok, ha még egyszer oly bolondot ir is, mert bizony, bizony mondom, ez az uj nemzedék fejetekre nő! Istenem, hol

vannak a „Pesti Napló“ dicsőséges régi napjai? De másként volt, midőn még mi irtuk a „Pesti Naplót“! Bezzeg nem jutott akkor eszébe holmi Zichy Jenőnek: a „Pesti Napló“ ellen áskálódni!

Egyébiránt szomorú jelensége az időknek, hogy már saját pártunkbeli is ellenetek támad! Mintha ti elmulasztottatok volna valamit, a mi a jobb oldal politikáját égig magasztalja? Nem piszkoltátok-e eleget, nem fogtatok-e rá mindent a baloldalra, lehetett-e még több sárt e pártra dobálni? „A mindent megnyertünket“, az egyedül üdvözítő delegációkat, közös hadsereget, német hadügyminiszteriumot, fiúmei dolgokat, a muszkavezetők nyugdíjazását, temesi fakérdést, a s. a. ujhelyi verebeket, királyi biztosokat, a törvényt magyarázat jogát Gyula barátunk számára, s a t. lehet-e már melegebben magasztalni, védelmezni, mint ti magasztaltatok és védelmeztétek, az igaz, kevesebb ésszel, mint furkósabb bottal és vastagabb doronggal. És most előáll egy Zichy Jenő, és azt mondja, a „Pesti Napló“ nem felel meg hivatásának. O tempora, o mores! Hát hiszen, lehet-e obligatabb magasztalója az andrássiádoknak, venkheimiadoknak, lónyaiádoknak, mint ti? Lehet-e a jobboldal osztrákmelengető gyöngédségét, kormánybálványozó kegyeletét, Gyula barátunk zsinór rángatása után induló készségét, a verificatiónál tanusított pártatlanságát hivebben tolmácsolni, védelmezni, melegebben helyeselni, sőt mindezt „sola salvifica fides“ gyanánt elhíthetni akarni, mint azt ti tevétek és teszitek? No de hát, háladatlan a világ! Ám tegye, csapjon el beneteket a jobb oldal, — vagy bennünket, mert én veletek tartok mindhalálig, — de tudom Istenem, könyüket fog még hullatni utánunk!

János.

© Hugó Károly egy francia nyelven irt követelményt adott ki a lapjában a magyar országgyűléshez, melyben úgy írja magát alá, mint „a költészeti hercege.“ Aztán felszólított egy képviselőt, hogy

nyújtsa be azt a követelést a képviselőháznak. „Barátom, monda neki a megszólított képviselő; miután te a költészeti hercege vagy, én úgy találom, hogy a kérvényedet jobb lesz a felső háznak benyújtanom.“

A reformált vármegye.

Lónyay. Én meghagyom a vármegyét, csupán csak a domesticáját ántutalom róla.

Wenkheim. Én meghagyom a vármegyét, csupán a politizálási jogát királybiztosom le róla.

Horváth Bold. Magam is azt kívánom, hogy a vármegye tovább is éljen, hanera a bíráskodást elveszem tőle.

Andrássy. Én szeretném, ha még a rendőrség kezelését is lefűrészné róla valamelyitek.

Mikó. No én meghagyom szegénynek az utcsináltatást, hogy ne panaszkodják, hogy mindent elveszünk tőle.

Szegény bazilika!

Már biz isten, bárki mit mond,
A sorstól mégsem illik a,
Hogy annyi sok csapás érjen
Téged, szegény bazilika.
Hisz csak alig hogy beszakadt
A multkor szép kúp — koponyád
És ma zсібárus boltokat
Akarnak építeni alád!

Milyen furcsa dolog is lesz,
Hogyha majd másfélszáz bódé
Veszi körül természetet,
Mint valami czifra ordré,
Vagy miként egy rozárium,
Melyben minden egyes szemet,
— Egy egy boltot — gyöngyszemnek fog
Vélni a jámbor képzelet!

A reformált vármegye.

Milyen lesz aztán az a vármegye, a mely eként reformáltatott.

Jó pásztorok fognak mérni
 Bennök cukrot, lekvárt, gyöcsöt,
 Sót, parafint, vasat, gyertyát,
 Ésatöbbit, mind jót, olcsót.
 Aki ötven krajczárig vesz:
 Teljes búcsut kap rádásnak...
 — Leirhatlan az, ahogy majd
 Az asszonyok ide járnak!

Azután meg a barátok,
 — A dolgot ők úgy is értik, —
 Klastromokból a hordókat
 Csapra ütik, s vigán mérik!
 Nem kell félni, hogy ne fogyjon,
 Gyors mérés lesz a fő tisztt itt;
 S üdvözült az, ki drágán is,
 Ihatik Lacrima Christit!

A közös tyukszem.

I. Tisza Kálmán. Én nem tudom, hogy kié ez a ludláb? de rá fogok lépni; aztán majd jajgat, a kié.

Szép apácák szivart, dohányt,
S több efélet árulgatnak;
S szerencse ha tudnak adni
Eleget a jó uraknak . . .
Mikor pedig száz év múlva
Kikerül a kupnak ára:
A nagy oldalfalak épen
Összedülnek akkorára!

Don Pedrő Bajuszkádó.

Orraverősi.

= Párbeszéd Perczel Miklós és Dietrich Ignác között. — P. M. Hogy meri az ur az én levelemet saját magam ellen felhasználni? — D. J. Az ur levelét? Nem azé a veréb, a ki megfogja, hanem a ki el nem szalasztja.

= A közös ügy eszméje nagyon gyenge lábon állhat, hogy politikai lapjaink immár poétától is elfogadnak argumentumot. Nyakra főre emlegetik azt a verset, hogy: összeülve a némettel Vegyes ügyben végezni. Király lásson igazságot, ha nem tudnak egyezni. — Hát hiszen ezt elég rég ideje mondta Kisfaludy Sándor, hanem Aesopus még régebben mondta abban a meséjében, melyben „az oroszán lát igazságot,“ hogy: ego prius a tollo, nominor quia leo.

= Az első honvéd dezentort pénteken csípték el a Zugligetben. — De kár volt visszahozni.

= Azzal biztatnak bennünket, hogy Lónyayt elviszik közös pénzügyminiszternek. — Kikérjük magunknak. A magunk deficitjével majd csak elbánunk valahogy; de hogy kvótában ezentul még több essék ránk mint eddig esett, az nem megy, ilyen száraz és fagyos júniusban.

= Hány kereke van a magyar állam szekerének? — Felelet: öt. — És melyik az ötödik kerék? — Felelet: a delegatio. — Ezt olvashatod ki, nyájas olvasó, a P. Lloyd csötörtöki számából.

= Multkor a zárt ülésben, mikor Nyáry Pál philippikájára az egész jobb oldal felzengett, a szónok nagy mosolyogva azt mondá: „nem vagyok én pap, hogy az én szavamra a kórus felelgesse.“

= Horvát miniszter ur kimondta, hogy addig a míg a bíróságok rendezését el nem fogadja a ház, senkit még csak a buffetbe sem bocsát ki; hanem benn kell maradni minden embernek étien szomjan, míg kétségbeesésében meg nem szavazza a törvényt.

= Ivánka Zsiga a terem közepéről akart diktionizni. A ház unisono rákiáltotta hogy „Deák helyére“!

* * * Igaz-e, — kérdik Jókaitól, hogy te azt mondtad Kanizsán, hogy a kormány a mi zsidóknak, nem a zsidók? Mire következő adomával felelt: „a Haynau korszak alatt egy pesti polgárt bevádoltak a spitzlik, hogy az osztrákokat szidta: be is vitték a Neugebäude s verhőr alá fogták. A hadbíró így szólt hozzá „ön azt beszélte rólunk, hogy mi fosztogatók vagyunk, igaz-e ez, vagy sem?“ — Mire a jámbor polgár azt felelte: „wahr ist es, aber g'sagt hab ich's nicht.“

A közös tyukszem.

II. Egyszerre valamenynyi, Au wéh! Az az én tyukszemen volt.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — (Ugyan mért nem haligatnak már egyszer el azzal a Malczér Mejlath dologgal!) Bizony hallok, magam is kezdem sokalni. — Mi...össze is egyszer már a maga számára is szükségesnek látta a kormány királyi biztosnak kiküldetését. — Mert abból a deák példabeszédből indult ki, hogy: peccatur intra muros et extra.

— — Uralkodó planéta pedig mostanság a pap. Ferencz József unitarizál, Ronge János akatholizál, Szilágyi Virgil convertál, Toldy Pista reformál, a budapesti clerus eligál, — az „Autonomia“ propagál, Lipovniczky fundál, az egri káptalan refundál, a Magyar Állam confundál, — no ha most sem üdvözülünk, akkor elmehetünk — andráshonvédnek.

— — (Ejnye de hűséges levelezője van a Naplónak Kanizsáról. Kétszer is ir egymás után, s mind kétszer csak azt írja alá, hogy cs. a.) Aligha nem sajtóhiba; másodszer talán úgy kellett volna szedni, hogy: cs. i. — Akkor volna értelme.

— — (Hát arra a Csernátony — doctor Szabó Alajos ügyre mit mondasz már?) Mit mondok? hát csak azt, hogy újra bebizonyosult általa, hogy Csernátony nem marha, Szabó Alajos pedig nem doktor.

— — (Micsoda beszéd már az megint, hogy Balázsfalvára feleséges kanonokokat nevezzenek ki?) Egyszerű dolog. Az egyesült görögök kánonai szerint nős is lehet a kanonok. Bobu püspök azonban, mikor a balázsfalvi káptalant alapította, hét alapítványt oly feltétellel tőn, hogy azt csak nőtelen kanonokok élvezhessék. Később Sterka Sulutz püspök tett három új alapítványt, melyben nős kanonokok is részesülhetnek. Most hát arra dolgoznak, hogy ezeket a feleséges helyeket kell betölteni. Mert jobb tíz férfinak három asszony, mint semmi. (No tisztelem én aztán azt a káptalant!)

— — (Mi lesz már abból a Pesti Napló historiájából?) Mi lesz? az lesz, hogy — senki sem tudja, hogy mi lesz. Gyógyítják azt szegényt mindenféleképen. Beadták neki az esti lapot, hogy hizzék egy kicsit tőle; de az csak növelte az indigestiot, annál fogva Banting kurára fogták. Aztán Zichy Jenő „Priesnitzanstalt“ consortiumot alakított számára, de ennek a medicináját nem vette be a patiens. Végre belátták, hogy a vére rákosodott el; akkor Wood kurájához folyamodtak, és injiciálták neki Danielikot, Beöthy Zsigmondot stb. de rájöttek, hogy az meg csigavér. Most a kaszinó komornyikja gyógyítja. (De hallod-e, mindig azt hallottam én, hogy a kinek vérében van a rák, nem gyógyítja azt ki semmi isten teremtése.)

— — Szegény konduktorok! (És ugyan miért: szegények?) Hát megirigyelték nekik azt az egy pár krajczárt, a mit egyszerűen borralalól kaptak. (Hát aztán sokat kaptak?) Rámehettek 10—15 fura havonként. Mivelhogy az omnibusztársulat hivatalos taxája 8 kr. volt; sokan aztán oda engedték, a mi a piczulából visszajárt volna. Még pedig oda engedték a szegényebb sorsu polgárok, az iparosok, az írók, a deákok, a művészek s a gyümölcsárusok. De a kereskedők, a tisztviselők, a gazdagabb polgárok nem en-

gedték oda. Egy konduktortól hallottam, hogy a héten Schoszberger ült a kocsiján; az bizony zsebre tette a két krajczárt. (Azért gazdagodott meg, mert vissza szokta tenni.) Nem jól mondom: azért szokta vissza tenni, mert meggazdagodott. (És ki hozta a konduktorokra ezt a végzést?) A kereskedők, a gazdag polgárok, a Schoszbergerek.

A kéthangulag megválasztott képviselő,

a ki az egész választó közönségét viselheti, mint rámát.

Előfizetési felhívás

az

„ÜSTÖKÖS“

julius—decemberi féleves folyamára.

Közeledvén az előfizetési idő, bátorkodunk azon t. cz. előfizetőinket, kiknek előfizetése folyó június hó végével lejár tisztelettel figyelmeztetni előfizetésüknek idejekorán megújítására.

Előfizetési ár.

julius—decemberi félévre	3 frt.
julius—septemberi évnegyedre	1 frt. 50 kr.

Pest június hóban 1869.

Az Üstökös kiadó hivatala.

Folytatás a mellékleten.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Pest, 1869. Nyomt az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Pollák.

Mai számunkhoz van mellékelve az „Üstökös“ előfizetési felhívása.